

HISZEK SZENTLÉLEKBEN

FERENC PÁPA KATEKÉZISE A SZENTLÉLEKRŐL

Ki is valójában a Szentlélek? A Credóban megvalljuk, hogy „Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és életőnkben”. Az első igazság, amelyhez ebben az imában csatlakozunk, a Kúriosz, vagyis az Úr. Ez azt jelenti, hogy Ő valóban Isten, mint az Atya, és mint a Fiú. Ugyanúgy tárgya imádatunknak és dicsőítésünknek, mint az Atya és a Fiú. A Szentlélek ugyanis a leg-szentebb Szentháromság harmadik Személye; a feltámadt Krisztus nagy ajándéka, aki megnyitja értelmünket és szívünket a hitre. Hiszünk Jézusban, mint az Atya által küldött Fiúban, aki az Istennel való barátság, szeretetközösség felé vezet el bennünket.

Ferenc pápa arra mutatott rá, hogy a Szentlélek Isten életének kimeríthetetlen forrása bennünk. Minden idő és minden hely emberei teljes és szép életre vágnak, amelyik igazságos és jó, amelyet nem fenyeget a halál, amelynek lehetősége van arra, hogy fokozatosan éretté váljon

és növekedjen a maradéktalan kiteljesedésig. Az ember olyan, mint egy vándor, aki átszelve az élet sivatagjait, élő, felszökkenő és friss vízre vágyik, amely képes kielégíteni szomjúságát, válaszol legmélyebb vágyaira, amelyek tárgya a fény, a szeretet, a szépség és a béke. Jézus az, aki nekünk ezt az élő vizet adja: ez pedig nem más, mint a Szentlélek, aki az Atyától származik, és akit Jézus önt szívünkbe. Ez az az értékes ajándék, amelyet a Szentlélek szívünkbe elhoz: magát az isteni életet, a valódi istengyermeki életet, a bizalom, a szabadság kapcsolatát, az isteni szeretetben és irgalmasságban való bizodalmat, amelynek eredménye, hogy új tekintettel nézünk a többiekre, mindenkit testvérünknek tekintünk Jézusban. Úgy élünk, ahogy Krisztus élt, úgy értelmezzük az életet, mint Krisztus. „Hallgatjuk-e, mit mond a Szentlélek? Mit mond nekünk? Azt, hogy Isten szeret téged. Isten szeret téged. És mi valóban szeretjük Istent és

testvéreinket, mint Jézus tette? Hagyjuk, hogy a Szentlélek vezessen bennünket. Hagyjuk, hogy Ő szóljon szívünkhöz és ezt mondja: Isten a szeretet, mindig vár ránk, Ő az Atya és úgy szeret bennünket, mint egy valódi apa, valóban szeret minket. Ezt mondja a Szentlélek szívünknek. Halljuk meg a Szentlélek szavát, hallgassuk meg a Szentlelket és haladjunk előre a szeretet, az irgalmasság és a megbocsátás útján!”

Vatikán Rádió Magyar Kurír

ISTEN SZENT LELKÉNEK EREJE AZ ÉLETEMBEN

E tanúbizonyság a Szentlelekről bennem, egyben számadáskészítés is. Hálás vagyok Istennek, hogy a szentlélek ereje elhozta életemben a megtérés és az újjászületés kegyelmét, amely mélyesen megváltoztatta életemet. Eldöntöttem huszonégy évvel ezelőtt, hogy a Jézus ígérete szerinti emberré válok. Mit is jelent ez a hét-köznapjaimban? Először is köszönöm Istennek, hogy felvállalt és alkalmassá tett, hogy feleség, anya és nagymama lehessen és lelkesítsem azokat, akiket az Ő kegyelméből rám bízott. Ezért a szentlélek ereje bennem nem valami megfoghatatlan, hanem szavakban, kapcsolatban valóságos és ellenőrizhető.

Most éppen abban segít, hogy megfogalmazhassam hitemet. Azt hiszem, ha nyílt vagyok és egyszerű, akkor a környezetem tudja megmondani igazán, hogy mennyire is élem a szentlelkekkel teljes életet.

Az új életemmel megváltozott a régi természetem, így a békesség útját megismertem, azóta Isten félelmében járhatok, más lett az élet-felfogásom. Pünkösdkor nyugalom töltötte el a tanítványok szívét. Sokszor éreztem már ezt a nyugalmat és nagyon közelinek Istent, adja az Ő békességét, szeretetét, bármilyen helyzetben

is vagyok. Az Ő ereje bátor bizonságtévővé formált.

„Aki vallást tesz rólam az emberek előtt, én is vallást teszek róla mennyi atyám előtt, de az aki megtagad engem az emberek előtt, én is megfogom tagadni Atyám előtt, aki a mennyekben van” (Máté 10: 32)

Amit megértek Isten ígéjéből, azt gyakorlattá fordítom és észreveszem, hogy az engedel-mességemet sok áldás követi. Sokszor éreztem már Isten szent lelkét beteglátogatásaim során is, mert megnyitja számam és bátor bizonságtévővé válok. Pünkösöd azt jelenti számomra, hogy közösség születik. Közösség Istennel, közösség emberrel – ez annyira összetartozik, mint a papírlap két oldala. Nem létezik, hogy egy oldala lenne, mert ha egy oldala foszlani kezd, akkor foszlik a másik is.

Van-e elkötelezettségem közösségem felé? Olyan jó tapasztalni a szentlélek erejét közösségeimben is, mert működik a lelki egységet szolgáló közösségünk. Boldog vagyok, hogy én is tartozhatom egy tizenhárom éve működő kis közösséghez (házi Biblia kör a Cursillosokkal), ahol Isten szavait, a Bibliát dolgozzuk fel, ahol mindig hívjuk a szentlelket „Jöjj, szentlélek

Úristen áraszd reánk teljesen mennyből fényességedet...” ezután hamar megtapasztaljuk jelenlétét és felfedjük mennyire egyek vagyunk. Felfedjük egymás előtt szívünk egy darabját és megosztjuk egymással a „kenyérdarabot”. Érezzük a szoros közösséget Istennel és egymással. Tudjuk, hogy felfogásaink változhatnak, de Isten állandó és ugyanaz.

„Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben a kenyér megtörsében, és az imádkozásban.” /Apcsel 2:42/

Az én dolgom az elkötelezettség, a kitartás, a szeretet Isten népe mellett, hogy minél több lelket ember lehessen egyházközösségeinkben, hogy kitölthesse szentlelkét továbbra is. „Kérjétek és adatik nektek, keressetek és találni fogtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek. Mert mindenki, aki kér, kap, aki keres, talál és a zörgetőnek ajtót nyitnak.” /Máté.7:7/

Molnár Józsefné Mariann

„Szép dolog kifarangni egy szobrot és életet adni neki; de még szebb kiformalni egy emberi lelket és megtölteni igazsággal.”

(Victor Hugo)

ZARÁNDOKÚTI EMLÉKEK

2013. április 6-án és 7-én, Zarándokúton vettünk részt. A krakkó-lagiewniki Isteni Irgalmasság Szentélyéhez mentünk, hogy könyörögniünk magunkért, családunkért, hittestvéreinkért, kérve Isten nagylelkű irgalmasságát. Az Isteni Irgalmasság bazilikája, közvetlenül a Faustyna nővér idejében is létező templom és kolostor mellé épült. Csodálattal néztük az egyház hajóját formázó hatalmas építmény égbe nyúló karcsú tornyát, mely olyan, mintha az égből hívná le a szeretet sugarait, és ugyanakkor már messziről is jól láthatóan utat mutatna a Mennyei Otthon felé. Alapkövét, mely a Golgota hegyéről származik, II. János Pál pápa 1997-ben megáldotta. Földszinti részében van Faustyna nővér kápolnája és közvetlenül mellette a mi Magyar kápolnánk. A két kápolnát csak átlátszó üvegfal választja el. Itt találkoztunk Jozetovics Mátyás atyával is, aki az Irgalmas Jézus képét hozta Magyarországra, először Várpalotára, majd később Vecsésre is. Mátyás atya nagy szeretettel kalauzolt bennünket az Isteni Irgalmasság Templomában, és a Magyar kápolnában szentmisét tartott kis csoportunk számára. Úgy gondolom, hogy ott elhangzott szavai, valamint kedvessége, közvetlensége feledhetetlen mindnyájunk számára. Ugyanakkor mindannyian megtapasztaltuk azt a megrendítő szeretetet és buzgalmat, ahogy lengyel testvéreink az Úr Jézus és a Szűzanya felé fordulnak. Szívük szeretetét mutatja a sok új templom is, melyet nagy gondal építenek, és sokszor tömegek befogadására tesznek alkalmassá. Hatalmas és szebbnél szebb templomaikat volt alkalmunk szabadidő keretében megtekinteni Krakkó belvárosában. Az Úr Jézus megjelölte a húsvéti feltámadást követő első vasárnapot az Isteni Irgalmasság tiszteletére. Mi ezen a napon, részt vettünk a hatalmas tömegeket megmozgató 11 órákos kezdődő szentmisén, majd délután, a 15 órákos kezdődő Rózsafüzér imádkozáson. Mindkettő csodálatosan szép, lelket felemelő érzés volt. A fiatalon elhunyt Faustyna nővér küzdelmes életének lényege az Istenbe vetett határtalan, szeretettel rajongó bizalom és a felebaráti irgal-

mas szeretet volt, amely olyan életszentséghez vezetett, amit II. János Pál pápa a harmadik évezred útjának nevezett. A lengyel nép elfogadta ezt az útmutatást, és valóban járja is ezt az utat, mert alig találkoztunk templommal, ahol, ha nem is mellékoltár, de legalább egy kép ne hirdette volna az Isteni Irgalmasság Szeretetét, vagy az Úr Jézus Szent Sebeinek tiszteletét. Mi, akik részt vettünk ezen a zarándokúton, talán, mindnyájan magunkénak mondhatjuk már ezt az útmutatást, és bátran lépdelünk ezen

az úton. Úgy gondolom, mindenki nevében őszintén mondhatom, hogy nagyon jól éreztük magunkat, gyönyörűséges tájakon vezetett az utunk, melyet a buszból csodálhattunk. A hangulat remek volt, szállásunk, ételünk kiválóak.

Szabóné Nagy Tünde

Nagyon jól éreztem magam! Olyan élményben volt részem, ami sokaknak nem. Engem olyan nyugalom, békesség járt át, ami a mai napig bennem van. Ezután tudatosan is fogom ezt gyakorolni. (Naponta legalább egyszer). Igyekszem ezt szem előtt tartani. Örülök, hogy több emberrel összeismerkedtem. Annyira elevenen él bennem minden: az imádságok, közös élmények, emberi beszélgetések, jó humor. soha nem felejttem el!

Szombati Ildi

Szép volt az út, jó érzés volt ott lenni együtt az egyházi eseményeken! Nyugalom és béke végig kitöltötte a lelkemet. Próbáltam eddig is eszerint (az irgalmasság gyakorlása szerint) élni a mindennapokat, de most még tudatosabb leszek. (Másként nem is érdemes.)

Sántháné Koczka Márta

A hosszú utazást követően Irgalmasság Rózsafüzér imádságon vettünk részt. Nagyszerű ellátásba részesültünk és a szállás is kifogástalan volt. A vasárnap jól indult, nagy élmény volt több ezer emberrel együtt ugyan azért imádkozni. A gyónás szentségét is magunkhoz vehettük. Nem bántuk meg, hogy részt vettünk a zarándoklapon, és reméljük, hogy jövőre még több testvérünkkel együtt élhetjük át az Irgalmasság Kegyelmeit. Köszönjük Laci atyának, a szervezőknek és a közösségnek, hogy lehetővé tették számunkra ezt az élményt.

A fiatalok nevében Pécsi Ivett

MIÉRT ZARÁNDOKOLUNK?

A szent helyek tisztelete a hagyományos népi kereszténység egyik legősibb megnyilvánulási formája, de a harmadik évezred új zarándokai is töretlen szenvedéllyel és áhitattal járnak be a világot keresztülszelő ezernyi utat. Elérik a legtávolibb országokat is, megmászhatatlannak tűnő hegycsúcsokra kapaszkodnak fel, ismeretlen földeken vágják át, szinte járhatatlan helyekre jutnak el.

A zarándok nem csupán Istent és a szentséget keresi: elsősorban önmagát akarja újra megtalálni. Ez a fajta spirituális keresés ősidők óta foglalkoztatja és lelkesíti az emberiséget. Az utazás érinti a kereszténység legszentebb helyeit, Olaszországtól Európa többi részéig, a Közel-Kelettől Afrikáig, Indiától Amerikáig. A szent helyek az emberiség több évszázados útjának nyomaikat őrzik. Jelentőségük legfőképp a belőlük sugárzó mély, erőteljes vallásos szellemben rejlik. A kegyelem misztikus légköre tölti be ezeket a tereket, ahol a szellemi világ a földi világgal találkozik, s az ember egy magasabb dimenzióval léphet kapcsolatba. Hívők milliói számára még ma is fontos spirituális jelentést hordoznak, de magukkal ragadják a nem hívőket is, vagy azokat, akik csupán a helyek kulturális-művészeti örökségét csodálják. Ezekben a vidékeken érthetjük meg igazán az isteni üzenet mély miszticizmusát, a zarándokhelyek felfedezéséhez vezető út pedig varázslatos élményt nyújt. A lélek kalandja ez, a léleké, amely átkel időn és téren, mítoszok és legendák között bolyong a történelem és a hagyomány, a természet és a művészet tájain, egyfajta spirituális dimenziót keresve. Ez a dimenzió pedig annak a közösségi hitnek a kifejeződése, amely mélyen gyökerezik a kereszténységben magukra ismerő népek kultúrájában.

Szerk.

MINEK NEKEM A SZEMLÉLŐDÉS?

Hallottam, hogy egyesek szemlélődő imádságot gyakorolnak. Csak ülnek, vagy térdelnek, csendben vannak. Meg azt is hallottam, hogy reggelenként kimennek az udvarra, s mint valami keleti harcosok tornáznak. Minek ez – gondolkodtam. Még a végén a levegőbe emelkednek. Valami szektásságot véltem a dologban felfedezni. Gondoltam,

utánanézek a dolognak. Először elolvastam Jális Ferenc jezsuita szerzetesnek a könyvét a témáról. Azután elmentem az egyik tanítványának a lelkigyakorlatára. Az idén pedig alkalmam volt eljutni a forráshoz, a „felfedezőhöz”, a „mesterhez”. Egy egyszerű, közvetlen stílusú embert találtam kopott ruhában, aki keveset beszél, de amit mond, az talál.

Ismerkedésünk után elmondta, ő hogy jutott el ehhez az imaformához. A II. Vatikáni zsinat vége felé járt, amikor azt tapasztalta, hogy az atyák nem foglalkoztak igazán, behatóan az imádsággal. Pedig az a lelki életünk alapvető dolga. Ötödmagával hozzáfogott ezt a témát vizsgálni, kutatni. Arra jöttek rá, hogy az Egyház gyakorlata ugyan nagyon szép. Bö-

ven imádkozunk szövegekkel, még szebben énekelünk, de talán jobb volna valahogy mélyebben, egyszerűbben is imádkozni, meríteni abból a kincses bányából, amit a Teremtő adott nekünk. Hogy lehetne ezt megközelíteni? Álljunk meg, csendesedjünk el. Megvizsgálták azoknak a kultúráknak a belső életét, akik talán az ősi, az eredeti a természethez közeli módszereket alkalmazzák. A lehető legegyszerűbbek. Így jutottak el a szemlélődéshez. Képes-e erre a mai ember, aki a plázák zsibvásárában, a tömegek forgatagában, a foci meccsek örjögésében él? Aki emberből van, az képes. A zajos élet sokakat arra vezet, hogy keresse a csendet, valamit, amibe bele lehet kapaszkodni, onnan erőt lehet meríteni. Most is sokan vonulnak a „pusztába”. A gyakorlat nagyon egyszerűen kezdődött. Semmi más dolgonk nem volt, mint kimenni a természetbe, figyelni az ottani életet. Dobogókön volt mit látni, hiszen amikor odaértünk még hó volt, mire eljöttünk zöldelltek a fák, illatoztak a virágok, koncertet adtak a madarak. Reggel

meg körbe álltunk, és egy keleti harcosok által kifejlesztett tornagyakorlattal próbáltuk átvenni a föld áramlásainak erejét. Mindezek után bezárkóztunk a magányunkba. Próbáltuk magunkat elhelyezni ebbe a teremtett világba, megérezni helyünket, figyelni magunkra. A „szervezet” azonban nem adta könnyen. Jöttek a gondolatok, érzések, képek, videoklippek. Hogyan lehet ezeken úrrá lenni? Sehogynem akartunk velük harcolni, nem akartuk őket legyőzni. Ezek is az életünk részei. Csakhogy most nem itt a helyük. Megkértük őket, hogy mellettünk foglaljanak helyet. A nyugalomban azután elsomfordáltak. Aki jól csinálta, annak megszólalt a csend. Ez nem a harc, küzdelem, akarás „jutalma” volt, hanem annak a megérzése, milyen lehetett az ember lelke eredetileg, amikor még „érintetlen” volt. Aki nem ezt élte meg, az pedig a törekvésének a jutalmát kapta meg, elindult egy úton, ahol a feladat csak maga az igyekezet, a jelenlét, a többi majd jön. A jó gyakorlat kialakításához kaptunk jó segédeszközöket: a lég-

zés, a kéztartás, a fohászok. S természetesen a kitartás. Amikor az ember benne van, esetleg „szenved”, mert úgy érzi, hogy nem megy, akkor is előrehalad, mert edződik, erősödik. Végül megtapasztalja, hogy nem a saját erőlködése hoz „eredményt”, hanem a csendben meghallott üzenet, irányítás, vezetés. Azután megfordul a világ. Új szempontok, irányelvek, reflexek alakulnak ki. Előkerülnek újra a régi dolgok, az otthoni, munkahelyi problémák, de a megítélésük más alapot kap. Most már van türelem, megértés, kitartás. Ha sikeres a gyakorlat, akkor a végén mi is mondhatjuk: „Élek én, de már nem én, hanem Isten él bennem.” Ő veszi át az irányítást, én csak utas vagyok. Ha ez az út egy szép kapuhoz vezet, ami ott jobb oldalt van, akkor megnyertem! Nem kell más, mint hagyni, ahogy gondoskodik az erdők madarairól, a mezők virágairól, úgy gondoskodjon rólam. Onnan visszanevezve tudom értékelni, osztályozni a dolgokat.

Ez valóban egy „edzőtábor” volt.

Varga Sándor

FUTÓLÉPÉSBEN A MARATONIG

A címmel Franz Wöllzenmüller azonos című könyvét plagizálom, mely kezdő futók számára kitűnő összefoglalást ad a futás alapjairól. Mert kellő tudatossággal, az edzéstervek fokozatosságát betartva lehet úgy is futni, hogy az edzés (és később a verseny) minden pillanata öröm legyen számunkra. Bizony, hamar kialakul a hosszútávfutás eufóriája miatti függőség, és még csak alkohol meg drog sem kell hozzá. Az igazat megvallva a mi esetünkben az alkoholnak azért volt szerepe a Megtestesülés Váltó összeállításában: az egyházközség bálán, egy üveg villányi portugieser mellett született meg a gondolat, hogy induljunk el az alig hat héttel később megrendezendő III. Rotary Futófesztiválon, a Nagyerdőn. Az üveg aljára nézve össze is állt a Varga István – Dr. Major Tamás – Rácz Péter – Legeza Éva – Dr. Bánk József összeállítású vegyesváltónk (Jóska az utolsó korty bort már csak erythropoietinként kínálta). Átlagéletkorunk a hosszabb távhoz épp ideális, az amatőr maraton általában a 40-50 éves futók sportja. Mivel a rajt épp vasárnap 11 órakor volt, ezért a csapat a szombat esti szentmisén kérte és kapta meg Laci Atya áldását. Ismerős, ünnepélyes pillanatok ezek, a csíksomlyói és a mariazeili kerékpártúra is így kezdődött, majd egy héttel később hálaadó szentmisével zárult. Az akkor még fagyos és szeles idő ellenére március 24-én több ezren gyűltünk össze a Gyulai Stadionban felállított versenyközpontban. Sok ismerős arcot láttam a Pallagi erdőfutó törzsközönségéből. Sokadik

nekifutásra indul a futás, mivel a besült rajtpisztolyt javítani kell. István a kezdő emberünk a rá jellemző vehemenciával ront neki a távnak, az első fordulónál már a mezőny elején fut. Az ő 12 kilométerére egy órát számolunk,

és a nagy hideg miatt a közelben lakó Ráczékhoz vonulunk vissza egy kávéra. Jó kis futóverseny, ugye? Istvánt Péter váltja (5 km), aki olyan hamar legyűri a távot, hogy alig végeztem a bemelegítéssel, már meg is kapom az időmérő chippel ellátott

rajtszámot. Próbálok egyenletesen és tempósan futni. Még nem jöttem teljesen helyre az arcüreggyulladásból, de a panasznak itt nincs helye, mivel csapat vagyunk és eleve egy közösséget képviselünk. A maratoni váltók általában baráti társaságok vagy munkahelyi közösségek, ritkábban családok. Mi vagyunk talán az egyetlen egyházközségi csapat, bár egyben barátok is vagyunk. Az idő észrevétlenül telik, mindenfelől a futók egyenletes zihálását halom. A váltópont előtt még sikerül a 6,5 km végén egy sprintet kipróbálni, és már látom is a várakozó váltófutók közül elinduló Évát (7,7 km). Átsétálunk az utolsó váltópontra, ahol Jóska már aktívan melegít a 11 km-es etapjára. Az utolsó váltás után a Versenyközpontba térünk vissza. Nem kell sokat várni, és a célegyenesben feltűnik Jóska a jellegzetes kaszáló kézmozdulataival és a csapattagok biztatása mellett halad át célvonalon. A stadion gyepén büszkén állunk össze egy csapatfotóra, majd a Péteréknél összegyűlt családtagjainkkal egy igazi nagybőjt, virágvasárnapi krumpliceves partin ünnepejük meg a célba érést. Pár nappal később a verseny honlapjáról tudjuk meg, hogy a 03:38:24-es nettó időnkkel az előkelő 8. helyen végeztünk. Az évek előrehaladtával persze a teljesítményünk hanyatlani fog, de akkor meg a végigfutott életre és a mi biztatásunkra rajthoz álló fiatalokra leszünk büszkéek. Valódi függőség ez, és hálát adunk az Úrnak, hogy ráérezhettünk a hosszútávfutás ízére.

Dr. Major Tamás

BÉRMÁLKOZÓK A HITÜKRŐL

Az én hitemet erősnek gondolom. Volt már olyan, hogy kételkedtem, de utána a Jóisten segítségével mindig megerősödött és többé nem kételkedem... Nagyon sok élethelyzetben a hitem az egyetlen dolog, amibe kapaszkodhatok. Remélem, úgy sikerül megerősíteni a hitemet, hogy semmiféle helyzetben ne rendüljön meg. Úgy vélem, a hitem céltudatos, hiszen igyekszem minél szorosabb kapcsolatot teremteni az Istennel. Úgy vélem, a hitem hűséges.

Az én hitem, olyan, mint a nádas. Sok apró részletből áll. Jöhetnek bármilyen szelek, együtt erősek a nádszálak. Egy nádszál önmagában is erős, de egy egész nádas még erősebb. Lehet, hogy a szelek néha igen erősen megtépázzák, de a gyökere megmarad, s mindig új életet lehel a sérült rostokba. S, ha learatják, hasznos lesz az emberek számára.

Általában tudok hinni Istenben. Hiszem, hogy létezik, hogy van, de néha megintog a hitem. Olyankor szokott meginogni, amikor valamit nagyon szeretnék, rengeteget imádkozom érte, és mégsem történik meg, sőt, minden a legrosszabbra fordul. Ilyenkor mindig ezt kérdezem magamtól: Miért nem hallgatta meg az imám? Vajon nem érdemeltem meg? De végül tudom, hogy valami oka volt, hogy nem segített, és más irányba terel, és végül tudom, hogy csak jót akart nekem.

Egyszerre erős és törékeny.

Egy másik út. Lelki támasz a nehéz napokban. Szeretet hirdetője.

Számomra egy elvont fogalom, mert nem hiszem, hogy lenne olyan ember, aki teljesen megértene.

Az én hitem megrendíthetetlen Jézusban, a Szentlélekben, és az Istenben. Szerintem mindenkiben ott van a hit, csak fél bevallani önmagának. A hit az én fegyverem minden rossz ellen. Isten mindig velem van a hit által, és sohasem hagy cserben. Az én hitem erős és itt tudunk elrejtőzni a mai világ rohanásából, zűrreiből. A hitem segít túlélni ezt a mai világot, és ez segít a nehézségeket legyűrni ebben az életben.

Az én hitem olyan, mint a hegy. A belső erők alakították ki. Hatalmas, erős, és stabil. Még ha a külső erők koptatják is a csúcsát, akkor sem törölhető el a Föld színeről.

VIDÁM GYERMEKNAPOT! BOLDOG GYERMEKKORT!

„A gyermek szeme a jövő tükre. Jaj annak aki elhomályosítja” (Juhász Gyula)

Ők azok, akik amíg kicsik annak mutatják magukat akik, a természet érintetlenül szólal meg bennük. Csak mi felnőttek vagyunk képesek arra, hogy másnak mutassuk magunkat, mint amilyenek vagyunk. Amikor készülünk a gyereknapi és köszöntjük őket akkor a holnapot, a reménységet és a büszkeséget látjuk bennük.” „A gyermeket tiszteletben kell fogadni, szeretetben kell nevelni, és szabadságban kell elbocsájtani” – tanácsolta Rudolf Steiner. Igaza volt. Ők tudják a titkot: „Meg lehet nőni, de felnőni nem” (Anna Gavalda)

Ők a mi csillagjaink! Azt kívánom, hogy ragyogjanak az életünk egén. Keresztury Dezső szavait ajánlom mindenki figyelmébe

Pálmai Gabriella

GYERMEKNAPRA

Tavaszkönyvén, utolsó vasárnapján, titeket köszöntünk, kicsi kis angyalkák! Tiétek ez a nap, s az összes többi, nincs az az ölelés, mely szeretetünk közül. Köszöntünk titeket, pici emberek, ti, gyermekek, kik mindenkit szerettek. Szerettek, bíztok bennünk, felnőttekben, sosem szűkölködtök a reményekben. Szeretünk titeket, aprócska felnőttek, hisz oly sok szépet és jót kapunk tőletek. Tanítóink vagytok, pedig mi sokszor hisszük, az életben már többre úgysem visszük. Adtok nekünk sok ölelést, őszinte mosolyt, csilingelő kacajt, s sok tiszta kedves szót. Kívánom, legyen minden gyermek boldog, ne nélkülözzön senki, kerüljék a gondok. Mi pedig, felnőttek, tanuljuk meg végre, a pici lurkók minket nevelnek a létre! Fogadjuk őket mindig türelemmel, ne fukarkodjunk soha a szeretettel!

JEGYESKURZUS A PLÉBÁNIÁN

A jegyepárok házasságra való felkészítése egy áldozatos munkával felépített kurzus. Miről szól, mi a célja? Arról, hogy tegyük fel magunkban azt a kérdést, hogy miért is akarok én Isten színe előtt örök hűséget fogadni páromnak. A tematikusan megtartott alkalmak alatt betekintést kapnak a jegyepárok az előttük álló időszak minden szépségébe, nehézségébe a férj és feleség szeretetkapcsolatától, a gyermekvállaláson át, egészen az Istenkapcsolatukig. Az út alatt gyönyörű családok, kísérőpárok tesznek tanúbizonyságot arról, hogy mit jelent a házasság szentsége és Isten jelenléte a családban. Nagyon fontos pillanat a jegyesek életében a közösség előtti bemutatkozás egy szentmise alkalmával. A jegyeskurzus végén sokan újra felteszik a kérdést: Miért is akarok templomban házasságot kötni? A válasz: mert azt szeretnénk, hogy az Úr legyen az úr a házunkban. Ettől szebb eredmény nem is születhet a jegyepárok felkészítésében. *Köszönjük az értünk, jegyepárokért tett áldozatos szolgáltatásokat!*

egy jegyepár

„Úgy gyönyörködj, gyermekeidben, mint akik téged folytatnak majd...”

De ne a magad vágyait, emlékeid álmodd újra bennük, ne kényeztesd, ne ünnepeled, ne szidd, inkább szeresd, s érdemük szerint becsüld meg őket”

MÁJUS UTOLSÓ VASÁRNAPJA!

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfélfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Irodavezető:** Kalocsainé Abuczki Erika, Tel.: 30/852-8539 **Munkatárs:** Gajdos Zsuzsanna, Tel.: 30/573-6577 Tel.: 52/535-735 e-mail: iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** http://megtestesules.info

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍR HARANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatala. 4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.) **Felelős kiadó:** Felföldi László Tel.: 06 30 9855-640 E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Szerkesztette:** Rác Jánosné E-mail: raczne75@gmail.com